

ADALET VE İSTİSAL FAALİYETİ
TÜRKİYE GENEL BAŞKANLIĞI
Tarih : 15.02.2006
Sayı : 1093

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gençlerimizin ve çocuklarımızın fiziksel ve ruhsal gelişimini en iyi şekilde sağlamak anayasal sorumluluğumuzdur. Ancak son dönemde gençlerimizde şiddet eğilimlerinin artışıyla kaygıyla izlemekteyiz. Artan şiddet, sağlıklı bir nesil yetiştirmemizin önünde engel olarak belirmektedir. Gençlerimiz ve çocuklarımız şiddetin uygulayıcısı ve aynı zamanda da kurbanları haline gelmektedirler. Toplumumuzun geleceği için gençlerimizi ve çocuklarımızı etkileyen şiddet olgusunun tüm yönleriyle incelenmesi ve gerekli tedbirlerin alınması gerekmektedir.

Bu nedenle;

- 1) Gençlerimizi ve çocuklarımızı şiddete yönelten etkenlerin tespiti,
- 2) Sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel yapıların şiddet üretimindeki rollerinin belirlenmesi,
- 3) Yazılı ve görsel medyanın şiddetin oluşması ve kabulündeki etkisinin ortaya çıkarılması,
- 4) Alkol, uyuşturucu ve benzeri bağımlılıkların şiddet histerisindeki rolü
- 5) Çocuklarımızı ve gençlerimizi şiddet eğiliminden korumak için gerekli yasal tedbirlerin belirlenmesi

için Anayasamızın 98., İçtüzüğü'nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince "Gençlerimiz ve Çocuklarımızın Şiddete Yönelmesinin Nedenleri ve Çözüm Yollarının Tespiti" konusunda bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederiz. 15/02/2006

Muzaffer KÜLCÜ
Çorum Milletvekili ve
19 Milletvekili

- 1.- Muzaffer KÜLCÜ- Çorum
- 2.- Metin KAŞIKOĞLU- Düzce
- 3.- Mustafa DÜNDAR- Bursa
- 4.- Ahmet Gökhan SARIÇAM- Kırklareli
- 5.- Hakan TAŞÇI- Manisa
- 6.- Rıttan KÖYBAŞI- Nevşehir
- 7.- Recep ÖZEL- Isparta
- 8.- Sabri VARAN- Gümüşhane
- 9.- Mehmet Yaşar ÖZTÜRK- Yozgat
- 10.- Metin YILMAZ- Bolu
- 11.- Sinan ÖZKAN- Kastamonu
- 12.- Ömer KULAKSIZ- Sivas
- 13.- Mehmet SOYDAN- Hatay
- 14.- Mevlüt ÇAVUŞOĞLU- Antalya
- 15.- Ruhi AÇIKGÖZ- Aksaray
- 16.- Halil ÖZYOLCU- Ağrı
- 17.- Orhan TAŞ- Sivas
- 18.- Ramazan CAN- Kırıkkale
- 19.- Adem TATLI- Giresun
- 20.- Hasan KARA- Kilis

GEREKÇE:

Şiddet gündelik hayatımızda gün geçtikçe daha görünür olmaktadır. Modern yaşamın dayatmaları geleneksel olanı parçalarken, yerine yeterli derinliği olan bir kültürü de koymamakta, onun yerine kaba, şiddetle yoğunlaştırılmış, tüketime yönelik bir kültürü pompalamaktadır. Geleneksel değerlerimiz ortadan kaldırılırken, gençlerimize ve çocuklarımıza medya aracılığıyla kolay tüketilir bir kültür sunulmaktadır. Genellikle de bu kültür yoğun bir şiddet içermektedir. Medya şiddet yoğun bu kültürün oluşturucusu ve taşıyıcısına dönüşmüştür. Gerçekle sanal arasındaki fark ortadan kaldırılmıştır. Gerçek ve sanal şiddet görüntüleri adeta bir bütün olarak verilmektedir. Günlük hayattaki şiddet ve medyadaki şiddet kol kola yürümektedir.

Televizyonlarda en çok izlenen programlar yoğun şiddet görüntüleri içermektedir. Gençlerimiz kendilerine örnek olarak bu tip şiddeti olağanlaştırmış sahte kahramanları almaktadır. Şiddet eğlence kültürünün bir parçası haline getirilmekte, eğlencenin aracına dönüştürülmektedir. Gençlerimiz hayatlarının bu en enerji dolu zamanlarını, çok güzel tabirimizle delikanlılık günlerini, şiddet bombardımanı altında geçirmektedirler. Yaratıcılığa aktarılması gereken enerji heba ettirilmekte, toplumuz için atılım yaratacak güç boşa harcanmaktadır.

Sahte kahramanların patlattığı sanal bombalar, sıkığı kurşunlar, gençlerimizin gelişiminde gerçek etkiler yapmaktadır. Toplumu histerik bir şiddet sarmalına sokmak yapımcılara kar getirdikçe bütün olarak topluma zarar vermektedir.

Gençler arasındaki şiddetin yoğun görülmesi siyasetin de zararına olmaktadır. Birçok siyasi grup, gençlerimizin enerjisini kendi lehlerinde kullanmakta, zaman zaman yapılan provokasyonlardan en çok yine gençlerimiz zarar görmektedir. Şiddetin aktörleri ve mağdurları da çoğu zaman gençlerimiz ve çocuklarımız olmaktadır. Bu görüntünün sağlıklı olmadığı açıktır.

Şiddet sıradanlaştıkça, gençler ve çocuklarca kabul gördükçe, toplumsal yapımız şüphesiz zarar görmektedir. Şiddet bombardımanı altında gençlerimizin ve çocuklarımızın kişilikleri oluşmaktadır. Bu geleceğimiz için bizi endişeye sürüklemektedir. Bu sağlıksız ortamın iyi tahlil edilmesi gerekmektedir. Bilimsel veriler ışığında yapılacak tahliller, çözüm yolunu da bize gösterecektir. Şüphesiz sağlıklı bir toplum, şiddetin kol gezdiği bir toplum değildir. Gençlerimizin ve çocuklarımızın maruz kaldığı şiddet her yönüyle aydınlatılmalıdır. Batı ülkelerinde çocukların ve gençlerin gösterdiği şiddetin bizde de görülmemesi için şimdiden tedbirler almak zorundayız.

Gençlerimizin ve çocuklarımızın sağlıklı gelişimi için şiddetten korunması gerekmektedir. Gerek günlük hayatta karşılaşılan şiddet, gerekse medya kanalıyla sunulan şiddetin önlenmesi, gençlerimizin ve çocuklarımızın bundan korunması için tedbirler alınmalıdır. Bunların yapılması için Meclisimize sorumluluk düşmektedir. Yüce Meclisimizin bu sorumluluğu yerine getirmesi için bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulması gerekmektedir.